דבר הגורם לממון כממון דמי וחייב ומר סבר

"לאו כממון דמי ופמור הכל מודים בשכנגדו

חשור על השבועה הכל מודים בעד אחר

דר׳ אבא ^יהכל מודים בשכנגדו חשוד על

השבועה דחשיד מאן אילימא דחשיד לוה

דאמר ליה מלוה אי אתית אסהדת לי הוה

משתבענא ושקילנא ולימא ליה מי יימר

דמשתבעת אלא יכגון ששניהן חשודין *דאמר

מר חורה שבועה למחויב לה ומתוך שאינו

יכול לישבע משלם יהכל מודים בעד

אחר דר' אבא *הדההוא גברא דחשף נסכא

מחבריה אתא לקמיה דר' אמי הוה *יתיב ר'

אבא קמיה אזל אייתי חד סהרא דמיחמף

חשפה מיניה אמר ליה אין חשפי ורידי חשפי

א"ר אמי היכי לדייני דייני להאי דינא לישלם

ליכא תרי סהדי ליפמריה הא איכא חד סהדא

דמחמף חמף לישתבע כיון דאמר אין חמפי ודידי חמפי הוה ליה כגולן א"ל ר' אבא 'הוה

ליה מחויב שבועה ואינו יכול לישבע וכל

המחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם

אמר רב פפא הכל מודים בעד מיתה שהוא

חייב והכל מודים בעד מיתה שהוא פטור

הכל מודים בעד מיתה שהוא פמור דאמר

לה לדידה ולא אמר להו לבית דין *דתנן

'האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי

תתיבם הכל מודים בעד מיתה שהוא חייב

ידלא אמר לרידה ולא אמר להו לבית דין

והודה אחד כו': השתא בזה אחר זה

דתרוייהו קא כפרי אמרת הראשון

שמע מינה משביע עדי

"דלמא דתפישא

קרקע חייב

ממלמלי : כפר אחד

נר מצוה

נב הו מיי פיד מהלי פוען הלכה ח ופיד מהלכות גזילה הלי

ועיין ככ"מ סמג עשין צה טוש"ע ח"מ סי' עה

: סעיף יג וסי׳ שסד פ׳ג

נג ז מיי׳ פייב מהלי גירוצין הלי פו סמג עשין ו טושיע הסיע

בד ח מיי׳ פיי מהלי שכועות הלי יח

רבינו חנגאל למכון כסמון כו'. נמצא עד אחד כתכיעת משון הכל מודים במשביע בעד אחר כנון ההוא נברא דחסה נסכא מחבריה קמי חד סהרא ואמר אין חמפי ודידי הספי . דעדות ממון היא כר' אבא דאמר הוה ליה פחויב שבועה דאוריית' ואינו יכול לישבע דהא והוא לא כפר אלא מודה דחמף . וכל המחויב שבועה שאינו יכול לישבע משלם : והכל מוריםבנושה בחברו מנה בער אחד והיו שניהן חשורין והשכיע העד וכפר בו שחייב דעדות ממון הוא , דאמר מר שבועה לסחויב לה ואינו בבי דינא. אכל אחוי לה לילך לב"ד ולומר מת בעלי ותמול כתובתה פיה דתנן האשה שאמרה מתבעלי תנשא בית שמאי הנשא ותפול כתובתה וחזרו בית חלל להורות כדברי בית שמאי (יכמות במשבעת עד שראה לה ולא (לחברתה) לב"ר ואקשינן והא כתובת לא איפשימא שחייבין . לה משלשלי מחיים.וקי

חייב ואוקסה רב הסרא

ב א מיי פ"י מהלי הורה ליה כגולן · משום דכל דבר מחזיקין ליה בחזקת מי שהיה בידו ואם היו שני עדים לא הוה מהימן למימר דידי חטפי

> דכה"ג אמר בסוף המוכר את הבית (ב"ב דף ע:) גבי מפקיד אלל חבירו בשטר דנאמן לומר בשבועה החזרתי לך ולא מ"ל ליה היאך שמרך בידי מאי בעי במיגו דאי בעי אמר נאנסו נאמן בשבועה (ה) ויש לומר דירא לשקר בדבר שהעד מכחישו כדחשכחן בחוקת הבתים (שם דף לב: ושם) גבי רבת בר שרשום דקחמר לקוח בידי לא מצית חמרת דהה נפק עלה קלא דארשא דיתמי היא ואין אדם טוען נה ש מיי׳ שם כל ינ: ברלון דבר שהקול מכחישו מיהו בו י מיי׳ שם סלי יד : לריכא לפעמא דמתויב שבועה ואינו יכול לישבע דמשלם דבלא שבועה לא היה חושש להכחיש את העד ואיכא מיגו אבל לישבע בדבר שהעד מכחישו זה ודאי קשה לו כמו בדבר שהקול מכחישו: ואבור מר חורה שבועה למחויב לה · תימה דהוה ליה למימר (ב) ואמר יחלוקו דהכי הלכתא דאמר לקמן פרק כל הנשבשנין (דף מזי ושם) עבד רב נחמן עובדה יתלוקו ופחלוקת בעדי סתירה, מזי ושם) עבד רב נחתן עוכדת ייתוקו לפאן ראשר דבר הגורם ועוד תימה דר' אכא הוא דאומר חזרה שבועה למחויב לה כדמוכר התם מנסכא דהכא וא"ל הוה ליה למימר הכל מודים בעד אחד וכשנגדו

השוד דחייב כר' אבא: שמע מינה משביע עדי קרקע חייב - קאי נמי אהכל מודים בעד סוטה: כפירה והודאה אימא לא . (ג) קלת תימה להר"ר יעקב

דאורליכ"ש דכפירה והודאה שמעינן כמי מרישא דטעמא כשכפר תוך כדי דיבור אף שני חייב משום דראשון נמי יכול לחזור עדיין ולחודות דאי לאו דיכול לחזור ולהודות שני אמאי חייב:

והשני פטור כפר אחד והודה אחד מיבעיא לא צריכא כגון שכפרו שניהן וחזר אחד מהן והודה בתוך כדי דיבור והא קא משמע לן דתוך כדי דיבור כדיבור דמי בשלמא לרב חסדא דמוקי לה לההוא כרבי יוםי הגלילי רישא אפשר לצמצם וסיפא איצמריך לאשמועיגן דתוך כדי דיבור כדיבור דמי אלא לרבי יוחנן רישא תוך כדי דיבור סיפא תוך כדי דיבור תרתי למה לי מהו דתימא ה"מ כפירה וכפירה אבל כפירה בוראה אימא לא קמ"ל: היו שתי כיתי עדים כפרה הראשונה ואח"ב כפרה השניה: *בשלמא שניה תתחייב דכפרה לה ראשונה אלא ראשונה אמאי

מודה בה: סום לים מחויב שבועם - על כרחו אם בא להחזיק בה הויא עליו לישבע שלא חעף שאין החועף נאמן לומר שלי חטפתי וזו היא השבועה שהעד מחייבו לישבע על מה שהעד מעיד ואינו יכול לישבע שהרי מודה לדבריו : בעד מיתה · בעד אחד היודע באשה שמת בספר מבובה בעלה והשביעתו שיעיד בה כדי שתטול כתובתה מן היורשים : שהוא פעור י ואע"ג שעד אחד נאמן בעדות זו והפסידה ממון בכפירתו : כגון דאמר לה לדידה. חוץ לב"ד מת בעליך ולא 'חמר עדותו בב"ד כשהשביעתו לפי שהיא יכולה לילך לב"ד ולומר מת בעלי ולא תהא שתרי אחדר: לריכה לשום עד דתנן האשה שאמרה כו' והיא עלמה נאמנת: ש"מ משביע עדי קרקע חייב · לשון שאילה היא מהכא נשמע דסבירא ליה (ג) ד'ה ואבר לרב פפא שהמשביע עדים על עדות קרקע וכפרו שחייבים ולקמן (דף לז:) פליגי תנאי ואמוראי ועד אמיתה עד קרקע הוא שהכתובה לנייתי יוער: אינה נגבת אלא מן הקרקע ומשני דלמא הא דרב פפא דהוי תפסה מטלטלי דבעל מחיים ואם העיד זה עדותו היתה תופסתן בכתובתה: יאמר נמהה: השתם בוס אתר זה דתרויהו כפרי דמלי למימר ראשון מה מועיל לך אם העדתיך הלא כפר השני אפי׳ הכי אמרת הראשון חייב הואיל (ג) ד"ח אני ועדיין לה כפר השני: כפר האחד והודה אחד מיבעיה - דהכופר חייב: הא קת"ל דתוך כדי דיבור כדיבור דתי י ויכול לחזור וכי הילטריך מתני לאו לאשמועיכן חיובא דכופר אלא לאשמועיכן שהשני פטור: בשלמא לרב חסדא דמוקי להסיא. דכפרו שניהן כאחת במטומלמין וכר' מיבוחרין חייב

יוסי הגלילי אכתי לא אשמטינן דתוך כדי דיבור כדיבור דמי אינטריך לאשמוטינן הכא פטורא דשני לאגמורי לן דכדיבור דמי: כפירה דאי תפשה מפוסרי נפרעת פהן: נפר א' וכפירה. כפר השני בתוך כדי דיבורו של הראשון אשמועינן רישא דהוי חשיב כאחת לחיוביה לשני ובסיפא אשמועינן כפר וחזר והודה בתוך כדי דיבור דיכול לחזור בו ועדות האחרונה עדות: דכפרה לה ראשונה י ואין לו עדים אלא אלו ונמלא שהפסידוהו בכפירתן:

ומחלוקת כעדי סומה - אותו מחלוקת שנחלקו חכמים ורבי אלפוד ברבי שמעון במשביע עד אחד של ממון באותו מחלוקת עלמו נא ב ג ד מיי שם הני השתא נמי כיון דמודה הוה ליה כגולן וא"ת וניהמניה בשבועה חלוקים הם במשביע שני עדי סתירת סועה וכפרו דלרבי אלעזר דרידיה חטף מיגו דאי בעי אמר לא חטפי והוה מהימן בשבועה דמחייב במשביע עד אחד דממון משום דבר הגורם לממון מחייב כמי בהני שאילו העידו שמא היו ומחלוקת בעדי סומה בעדי סתירה מר סבר

גורמין לה שתהא מודה מיראת בדיקת מים: ככל מודים בשכנגדו חשוד על השבועה - מי שבעל דינו חשוד על השבועה וכופר לו ממון ועד אחד יודע בו והשביעו זה שיעיד וכפר שהוא חייב שזה אחד מן הנשבעין וטשלין כדאמרינן בפ' כל הנשבטין (נקמן דף מד:) הלכך אילו העידוחייב את החשוד שבועה היו ב"ד מגלגלין את השבועה על זה לישבע [לקמן מו.] וליטול : והכל מודים בעד דר' אבא . במשביע עד אחד כעין מעשה דר' דאמר מרי לקמן בפרק כל הנסבעין היכא דשניהן חשודין חזרה שבועה על המחויב אותה ומתוך שאינו יכול לישבע שהוא חשוד הוא משלם שהרי

יובית בעות כנותן שהוח חייב כדמפרש נקתן דף מי. ואול: מי יימר דמשחבטת · ואכתו כ"ב דף נ:: אבא דאמר לקמן שהוא חייב כדמפרש גורם לממון הוא דהוי ולרבגן פטור: [ע' מום' לקבן הארר חר: לרמו או שבועה או תשלומין מוטלין עליו הלכך המשביע עד אחד היודע בדבר וכפר חייב העד קרבן שבועה שאם העיד נתחייב הלוה שבועה ואין כאן שבועה מאחר ששניהן חשודין אלא תשלומין: נסכא · חתיכת כסף מותך לשון (ישעיה מ) הפסל נסך חרש: מטפי ודידי הטפי - שלי הטפתי

אמר לא חטפתי היה לריך ליסבע

להכחים העד: לישלם. שחין כל

החוטפין נאמנים לומר שלי גזלתי

דח"כ אין לך גזלן שמשלם ואפילו יש

עדים: ליכח תרי מסדי . דחטפה

ואיכא למימר מיגו : לשתבע - שבועה

יכמות דף נג: שחתה גזלתו ממני: ליפטרים -מלהחזירו שהרי אין כאן שני עדים ומיגו דאי בעי אמר לא חטפתי כי

אמר נמי דידי חטפתי נאמן: איכא חד מסדא . דחשפה מיניה ואי הוה

שהעד מחייבו: כיון דאמר אין חספי.

סוה ליה כגזלן והמתחייב שבועה על -00€ פי עד אחד לריך ליסבע על מה הנהות הב"ה שהעד מעיד ולהכחיש את העד וזה (א) תום' ד'ה סום לים והי איט יכול לישבע על כך שהרי מודה הוא לדברי העד שחשפה והוה האי בחזקת סבתים דף לד מכוחר גברא אלל שבועה זו כגולן אלל כל גברת חנג ספושי וו השיק הלף למכי דמכד שבועות שחינו יכול לישבע עליהן אף למוסי דמכד זה בשבועה זו אינו יכול לישבע שהרי